

debat i musikbranchen, der vel er anti-autoritær og hylder individualisme og fri udfoldelse. Hvorfor skal staten blande sig i, hvor mange kvinder og mænd der står på landets scener? Det handler vel om at præsentere den bedste musik?

Men nej, branchen støtter ministerens tiltag. Formand for Dansk Musiker Forbund (DMF), Anders Laursen, siger således til dagbladet Politiken: "Vi er ikke norske kvotister, ej heller er vi moralister, der løfter pegefingeren, men vi støtter, at kvinder i både rockbands og inden for jazzen får bedre muligheder for eller stimuleres til at være med."

Ingen kan være uenig i, at alle borgere, både kvinder og mænd, skal stimuleres til at synge, spille og udfolde sig på både scener og i bestyrelser. Men Jelveds forslag er trods formandens mening netop moraliserende kvotetænkning. Hvordan får man bedre musik ud af at arbejde for, at kønsfordelingen i ledelserne og på scenerne i højere grad afspejler befolkningssammensætningen?

Og hvornår er nok nok? Ministeren har ikke sagt, at der skal være lige mange mænd og kvinder på landets scener. Men når hun ikke vil opstille et succeskriterium, men bare henvise til, at der nu er en skævvridning, skylder hun at melde ud, hvornår succesen er i hus.

Hvis nu ministerens tiltag bundede i konkrete erfaringer med diskrimination i musikbranchen, ville sagen stille sig anderledes. Så kunne man hævde, at politikerne var blevet opmærksomme på et håndgribeligt problem og en urimelig forskelsbehandling af borgerne. Men der er så vidt vides ingen i branchen, der føler sig forulempede.

Derfor er der heller ingen grund til et politisk indgreb med den mulige konsekvens, at køn fremfor kvalitet bliver bestemmende i musiklivet. Og mon ikke ledelserne af landets spillesteder er tilpas myndige mennesker, så de allerede nu sammensætter deres musikprogrammer efter kvalitet, variation i udtrykket, stedets profil, udbuddet af musikere og meget andet? Kriterier, der ud fra en kunstnerisk og kommerciel betragtning er langt vigtigere, end om bassisten er mand eller kvinde.

mbh

Den ene tro er ikke bedre end den anden. Kunstneren Jens Galschiøt har en pointe

AF ASGER C. HØJSTED

MERETE BØYE, der sammen med fire andre skribenter skriver klummen "Kirkeligt set", har i Kristeligt Dagblad fået sin debut. Emnet var Jens Galschiøts meget store skulptur, som i denne tid kan ses på kunstcentret Silkeborg Bad.

Skulpturen og forudsætningen for den er i skriftligt materiale beskrevet indgående. Jens Galschiøts ærinde er ikke at genere nogen som helst, men bare fortælle, at religionerne ikke har noget at lade hinanden høre, når det drejer sig om at være onde, diskriminerende og hadefulde. Det er dokumenteret i et hæfte, som kan downloades herfra: www.fundamentalism.dk/en/wp-content/uploads/Koncept/DK_koncept_farve_240614.pdf.

Jens Galschiøts ærinde er ikke at genere nogen som helst.

Hæftet indeholder 600 skriftsteder fra henholdsvis Bibelen (Det Nye Testamente), Koranen og Toraen (Mosebøgerne i Det Gamle Testamente), og de er udvalgt af Jens Galschiøt sammen med sagkyndige inden for de enkelte religiøse retninger. Disse fagfolk står inde for, at de udsøgte skriftsteder er autoriserede citater fra anerkendte oversættelser.

Det er med fuldt overlæg, at Jens Galschiøts skulptur er tandløs, og netop så tandløs, at den ikke provokerer og slet ikke den argeste islamist, som Merete Bøye skriver.

Men den maner til tanke for os, der stker. Og burde også det for Merete Bøye

Hvis vi vil et sam også vore medlem religion bliver resp er det tiden at inds former for radikal l talisme er afskyelig

For en muslim er lige så gyldig, som Toraen er for en kri en jøde. Den ene tr bedre end den and skrifterne er, hvad kan lide det eller ej af mennesker.

At vi – og hvem s sten afgøre det – m lidt længere fremt religiøse udvikling argeste islamister" den ting. Efter at h fru Bøyes klumme kan der dog også s spørgsmål ved det.

Asger C. Højsted, Tjebberupparken 16, H

Glidebanen er meget

etisk set

AF TOVE VIDEBAEK

HOLLAND RYKKER

sker, der ikke vil høre om "glidebane"argumentet, er vist i dette tilfælde nødt til at erkende, at der er en udtalt form for glidebaneeffekt i Holland, når man giver aktiv dødshjælp